

Prophetar. c. 20. p. 252. inquit: *Pœnitentia Dei non est post errorem; ira Dei non habet perturbati animi ardorem; misericordia Dei non habet patientis miserum cor; unde in latina lingua nomen accepit: Zelus Dei non habet mentis livorem: sed pœnitentia Dei dicitur rerum in ejus potestate constitutarum, hominibus inopinata mutatio.* Hæc ille. Valeat igitur hic regula Athanasii Tom. 2. dial. 1. de Trinit. p. 143. *παντα ἀνθρωποπαθῶς μὲν λέγονται, θεοπρεπῶς ὁ νοῦνται.* Nam *ὁκ ἐστὶ ὡς ἀνθρώπου ὁ θεός, ἵνα καὶ ἀνθρώπινα περὶ αὐτῆς πρῶτον ἐρωτῶν πολήσῃ,* idem Tom. 1. p. 357. *Hoc primum:*

13. 2. Argumentum sumo *ab inductione axiomatum divinorum, qua testantur, Deum sua culpa vitioque (quod nullum omnino est) non irritare ullum suum fœdus & pactum.* Videantur Levit. 26. v. 44. 45. Judic. 2. v. 1. Psal. 89. v. 35. Nec est, ut quis objiciat, Esa. 33. v. 8. & Jer. 14. v. 21. Ibi enim Deus non perhibetur *sua ipsius vitio suum pactum, facere irritum, sed populo videtur id irritatum.* Quare is Deum rogat, *ne ob peccata sua velit illud labefactare.*

14. Nec locus Zachar. II. v. 10. nobis contrarius est. Ibi enim Deus dicitur suam virgam confregisse, i. e. suam doctrinam ejusque pios doctores. (Sic & Esa. II. v. 4. *virga oris Messiaë notat ejus verbum*) a populo suo *malitioso semovisse* (confer Amos 8. v. II. & Act. 13. v. 46.) *ut irritum faceret fœdus suum, quod percussisset cum omnibus populis.* Vide Gen. 12. v. 3. & Gal. 3. v. 8. Deo itaque *non ipsius culpa, sed hominum nequissimorum vitio, tribuitur sui fœderis irritatio & abolutio: Deo, inquam, non peccanti* (est enim prorsus *ἀναμάρτητος*, Psalm. 5. v. 57. Zach. 8. v. 17. & Jobi 34. v. 10.) *sed hominum flagitia juste vindicanti illa adscribitur.* Unde *punitio divina dicitur Dei ΠΝΥΝ, irritatio & abruptio, Num. 14. v. 34. ubi Deus ad Israë'itas ait: Feretis pœnam iniquitatum vestrarum quadraginta annos, ut cognoscatis abruptionem meam,* hoc est, ut experiamini, me vestris sceleribus irritatum seu concitatum, a fœdere vobiscum inito, vestraque malitia abruptum, vobis justas pœnas irrogare. Unde 70. Interpretes id sic verterunt, ut intelligatis *Ἰμὸν τῆς ἐργῆς μου.* Quamvis & ΠΝΥΝ reddi possit, *judice Junio & Piscatore; per abruptionem a me.* Ut sensus sit: *Ut cognoscatis, quantum malum sit, cum homo se per scelera, nequiter patrat, a me abrumpit.* Si quis enim *ὑποσείληται,* se subdixerit (peccando atrociter, Esa. 59. v. 2. & Jer. 5. v. 25.) is non probatur animæ Dei, Heb. 10. v. 38.

K

15. Quan-